

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 29. julija 2019*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Posebne pristojnosti – Člen 7, točka 2 – Zadeve v zvezi z delikti ali kvazidelikti – Kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka – Kraj nastanka škode – Zahteva za povrnitev škode, povzročene z omejevalnim sporazumom, za katerega je bilo ugotovljeno, da je v nasprotju s členom 101 PDEU in členom 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru“

V zadevi C-451/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Győri Ítéltábla (višje sodišče v Győru, Madžarska) z odločbo z dne 19. junija 2018, ki je prispela na Sodišče 10. julija 2018, v postopku

Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

proti

DAF Trucks NV,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi C. Toader (poročevalka), predsednica senata, A. Rosas in M. Safjan, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za DAF Trucks NV M. Boronkay, ügyvéd, ter B. Winters in J. K. de Pree, advocaten,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in Z. Wagner, agenta,
- za Evropsko komisijo M. Heller, K. Talabér-Ritz in G. Meessen, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: madžarščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. (v nadaljevanju: Tibor-Trans), družbo madžarskega prava, in DAF Trucks NV, družbo nizozemskega prava, v zvezi z odškodninsko tožbo, vloženo za povrnitev škode, ki je domnevno nastala s kršitvijo člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3, v nadaljevanju: Sporazum EGP).

Pravni okvir

- 3 V uvodnih izjavah 15, 16 in 34 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:
  - „(15) Pravila o pristojnosti bi morala biti čim bolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca. Pri tem bi morala taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta spora ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. Da bi postala skupna pravila preglednejša in da ne pride do kolizije pristojnosti, je treba stalno prebivališče pravne osebe opredeliti kot avtonomen koncept.
  - (16) Poleg stalnega prebivališča toženca bi morala obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki pripomore k pravilnemu delovanju pravosodja. Obstoj tesne povezave bi moral zagotoviti pravno varnost in preprečiti možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, katerega pristojnosti razumno ni bilo mogoče predvideti. To je pomembno zlasti v sporih v zvezi z nepogodbenimi obveznostmi, ki izvirajo iz kršitev zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.
- [...]
- (34) Zagotoviti bi bilo treba kontinuiteto med [K]onvencijo [z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32)], Uredbo (ES) št. 44/2001 [z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)] in to uredbo ter v ta namen prepisati prehodne določbe. To velja tudi za razlago Bruseljske konvencije iz leta 1968 in uredb, ki so jo nadomestile, s strani Sodišča Evropske unije.“
- 4 Člen 1(1) Uredbe št. 1215/2012, ki spada v poglavje I te uredbe, naslovljeno „Področje uporabe in opredelitve pojmov“, določa:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na naravo sodišča. [...]“
- 5 Poglavje II te uredbe, naslovljeno „Pristojnost“, med drugim vsebuje oddelek 1 z naslovom „Splošne določbe“ in oddelek 2 z naslovom „Posebna pristojnost“. Člen 4(1) navedene uredbe, ki je v navedenem oddelku 1, določa:

„Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.“

6 Člen 7 Uredbe št. 1215/2012, ki je uvrščen v oddelek 2 poglavja II te uredbe, določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

[...]

2. v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka;

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 7 Evropska komisija je 19. julija 2016 sprejela Sklep C(2016) 4673 final v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39824 – Tovornjaki), katerega povzetek je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 6. aprila 2017 (UL 2017, C 108, str. 6, v nadaljevanju: zadevni sklep).
- 8 Komisija je z zadevnim sklepom ugotovila obstoj omejevalnega sporazuma petnajstih mednarodnih proizvajalcev tovornjakov, med katerimi je bila tudi družba DAF Trucks, kar zadeva dve kategoriji proizvodov, in sicer tovornjake, katerih teža je med 6 in 16 ton, ali tiste, ki presegajo težo 16 ton, ne glede na to, ali gre za rigidne tovornjake ali za priklopne tovornjake.
- 9 V skladu s tem sklepom je imel omejevalni sporazum obliko enotne in trajajoče kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP, ki je za tri udeležene družbe trajala od 17. januarja 1997 do 20. septembra 2010, za preostalih dvanajst udeleženih družb, med katerimi je tudi družba DAF Trucks, pa od 17. januarja 1997 do 18. januarja 2011. Kršitev je temeljila na nedovoljenem dogovarjanju o določanju cen in povišanju bruto cen tovornjakov v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) ter o časovnem okviru in prenosu stroškov za uvedbo tehnologij z nizkimi emisijami v skladu s standardi Euro od 3 do 6.
- 10 Iz zadevnega sklepa izhaja, da so do leta 2004 razprave o cenah, njihovem zvišanju in uvedbi novih emisijskih standardov potekale neposredno na sedežu družb, na katere je bil ta sklep naslovljen, in da so razprave vsaj od avgusta 2002 potekale prek nemških hčerinskih družb, ki so v različnem obsegu poročale svojim glavnim upravam.
- 11 Komisija je menila, da je kršitev člena 101 PDEU obsegala celoten EGP in je trajala od 17. januarja 1997 do 18. januarja 2011. Zato je naložila globe vsem sodelujočim subjektom, vključno z družbo DAF Trucks, razen subjektu, ki mu je bila priznana imuniteta.
- 12 Kot je razvidno iz spisa, ki je na voljo Sodišču, je Tibor-Trans družba za nacionalni in mednarodni prevoz, ki je od leta 2000 do leta 2008 postopoma vlagala v nakup novih tovornjakov. Družba Tibor-Trans kot končni uporabnik ni mogla kupovati neposredno pri proizvajalcih, saj je morala nakupe opravljati prek koncesionarjev s sedežem na Madžarskem. Upravičena je bila do financiranja lizijskih družb, ki so imele prav tako sedež na Madžarskem, s pogodbami o finančnem najemu s prenosom lastništva ob njihovem izteku, pri čemer je lizijska družba k ceni, za katero se je dogovorila družba Tibor-Trans, prištela stroške lizinga in svojo profitno maržo. Lastninska pravica na tovornjakih je po izteku trajanja prešla na družbo Tibor-Trans, potem ko je ta izpolnila obveznosti po pogodbi o lizingu.
- 13 V postopku v glavni stvari ni sporno, da družba Tibor-Trans nikoli ni kupovala tovornjakov neposredno pri družbi DAF Trucks.

- 14 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da so tudi druge družbe madžarskega prava v obdobju, na katero se nanaša zadevni sklep, izvedle nakupe. Te družbe je 4. aprila 2007 prevzela družba Tibor-Trans, ki je torej nasledila njihove pravice in obveznosti.
- 15 Družba Tibor-Trans je 20. julija 2017 pri Győri Törvényszék (sodišče v Győru, Madžarska) vložila odškodninsko tožbo proti družbi DAF Trucks, ki je temeljila na nepogodbeni odgovornosti, ker je zatrjevana škoda nastala zato, ker je družba Tibor-Trans s tajnimi dogovori, pri katerih je sodelovala družba DAF Trucks, pridobila tovarnjake po ceni, ki je bila izkrivljena.
- 16 Družba Tibor-Trans je trdila, da so madžarska sodišča mednarodno pristojna za odločanje o zadevi v glavni stvari na podlagi člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, kakor je bil razložen v sodni praksi Sodišča, zlasti v sodbi z dne 21. maja 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), v skladu s katero lahko v primeru tožbe, s katero se od toženih strank, ki imajo sedež v različnih državah članicah, zahteva odškodnina zaradi s strani Komisije ugotovljene enotne in trajajoče kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP ob različni krajevni in časovni udeležbi toženih strank v več državah članicah, vsak domnevni oškodovanec vložijo tožbo pri sodišču kraja, kjer ima svoj sedež.
- 17 Družba DAF Trucks ugovarja mednarodni pristojnosti madžarskih sodišč in meni, da zaradi posebnosti zadeve v glavni stvari sodba z dne 21. maja 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), v obravnavani zadevi ni upoštevana. V zvezi s tem trdi, prvič, da naj bi tajni sestanki potekali v Nemčiji, zaradi česar bi morala biti pristojna nemška sodišča, in drugič, da z družbo Tibor-Trans nikoli ni sklenila neposrednega pogodbenega razmerja, tako da ni mogla razumno pričakovati, da bo tožena pred madžarskimi sodišči.
- 18 Győri Törvényszék (sodišče v Győru) je s sklepom z dne 19. aprila 2018 ugotovilo, da ni pristojno za odločanje o zadevi v glavni stvari, s čimer je kot navezno okoliščino za uporabo člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 privilegiralo kraj vzročnega dogodka, ki je bil povod za škodo, in sicer kraj, v katerem so potekali tajni dogovori.
- 19 Predložitveno sodišče, ki odloča o pritožbi zoper ta sklep, dvomi, da je mogoče v postopku v glavni stvari po analogiji uporabiti razlogovanje, ki izhaja iz sodbe z dne 21. maja 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), ker med strankami ni neposrednega pogodbenega razmerja. Prav tako se sklicuje na pridržke v zvezi z možnostjo, da lahko navedena sodba privede do vzpostavitve širokega pravila *forum actoris*, kar bi bilo v nasprotju s ciljem, ki mu sledi Uredba št. 1215/2012.
- 20 Predlog za sprejetje predhodne odločbe ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da je v postopku v glavni stvari sporno, da madžarska sodišča ne morejo biti mednarodno pristojna po kraju vzročnega dogodka, zaradi katerega je nastala zatrjevana škoda, ker naj nobeden od tajnih dogovorov, ki pomenijo kršitev na podlagi člena 101 PDEU, ne bi potekal na Madžarskem. Predložitveno sodišče se zato sprašuje, ali lahko madžarska sodišča kljub temu utemeljijo svojo pristojnost na kraju nastanka zatrjevane škode.
- 21 V teh okoliščinah je Győri Ítéltábla (višje sodišče v sodišče v Győru, Madžarska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba določbo o posebni pristojnosti iz člena 7, točka 2, Uredbe [...] št. 1215/2012 [...] razlagati tako, da ‚kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka‘, utemeljuje pristojnost sodišča, če

- je prebivališče ali središče gospodarske dejavnosti ali drugih poslovnih interesov tožeče stranke [v postopku v glavni stvari], ki trdi, da ji je nastala škoda, v tej državi;

- zahtevek tožeče stranke [v postopku v glavni stvari] proti edini toženi stranki, ki je proizvajalka tovornjakov s sedežem v drugi državi članici, temelji na kršitvi, ki je bila na podlagi člena 101(1) [PDEU] [ugotovljena] s [sklepom] Evropske komisije in je zajemala nedovoljeno dogovarjanje v zvezi z določanjem cen in povišanjem bruto cen v EGP, pri čemer ima ta sklep poleg tožene stranke [v postopku v glavni stvari] še druge naslovnike;
- je tožeča stranka [v postopku v glavni stvari] kupovala samo tovornjake, ki so jih proizvajala druga podjetja, udeležena v kartelu;
- noben podatek ne kaže na to, da bi bil kateri od sestankov, za katerega se je štelo, da omejuje konkurenco, v državi [članici] sodišča;
- je tožeča stranka [v postopku v glavni stvari] na splošno kupovala tovornjake – po njenem mnenju po izkrivljenih cenah – v državi [članici] sodišča in je zato sklenila pogodbe o finančnem lizingu s podjetji, ki so delovala v tej državi, vendar se je tožeča stranka po lastnih navedbah pogajala neposredno s pooblaščenimi prodajalci vozil in je lizingodajalec na cene, za katere se je dogovorila, dodal še svojo profitno maržo in stroške lizinga, lastninska pravica na vozilih pa je prešla na tožečo stranko, ko je bila pogodba o lizingu izpolnjena, in sicer v trenutku prenehanja pogodbe?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 22 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da je mogoče v okviru odškodninske tožbe za škodo, ki je nastala zaradi kršitve člena 101 PDEU in ki med drugim obsega tajne dogovore o določitvi cen in povišanju bruto cen tovornjakov, za „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“, šteti kraj, za katerega oškodovanec trdi, da mu je ta škoda nastala v njem, čeprav je tožba usmerjena proti udeležencu zadevnega omejevalnega sporazuma, s katerim ta oškodovanec ni v pogodbenem razmerju.
- 23 Najprej je treba opozoriti, prvič, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da ker Uredba št. 1215/2012 razveljavlja in nadomešča Uredbo št. 44/2001, ki je nadomestila Konvencijo z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila spremenjena s poznejšimi konvencijami o pristopu novih držav članic k tej konvenciji, razlaga, ki jo je Sodišče podalo glede določb zadnjenavedenih pravnih instrumentov, velja tudi za Uredbo št. 1215/2012, kadar je določbe teh dveh instrumentov mogoče opredeliti kot „enakovredne“ (glej v tem smislu sodbe z dne 31. maja 2018, Nothartová, C-306/17, EU:C:2018:360, točka 18; z dne 15. novembra 2018, Kuhn, C-308/17, EU:C:2018:911, točka 31, in z dne 28. februarja 2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 24 Drugič, opozoriti je treba, da je tožba za povračilo škode, nastale zaradi domnevnih kršitev konkurenčnega prava Unije, kot je tožba iz postopka v glavni stvari, zajeta s pojmom „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1215/2012 in zato spada na področje uporabe te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, točka 38).
- 25 Tretjič, opozoriti je treba tudi, kot je Sodišče že večkrat razsodilo v sodni praksi v zvezi s členom 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, da se pojem „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“ nanaša tako na kraj nastanka škode kot na kraj vzročnega dogodka, zaradi katerega je škoda nastala, tako da je tožena stranka lahko po izbiri tožeče stranke tožena pred sodiščem enega ali drugega kraja (sodbe z dne 28. januarja 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, točka 45; z dne 16. junija 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, točka 28, in z dne 5. julija 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, točka 28 in navedena sodna praksa).

- 26 V obravnavanem primeru noben element predloga za sprejetje predhodne odločbe ne omogoča sklepa, da je sporno, da madžarska sodišča ne morejo biti mednarodno pristojna za odločanje o zadevi v glavni stvari po kraju vzročnega dogodka, zaradi katerega je nastala zatrjevana škoda, ker naj nobeden od tajnih dogovorov, ki pomenijo kršitev na podlagi člena 101 PDEU, ne bi potekal na Madžarskem. Zastavljeno vprašanje se nanaša le na določitev kraja nastanka zatrjevané škode, ki se izraža v povečanih stroških, nastalih zaradi umetno zvišanih cen, kot so cene tovornjakov, ki so bili predmet omejevalnega sporazuma iz postopka v glavni stvari.
- 27 Glede določitve kraja nastanka take škode je treba opozoriti, da je ta odvisen od vprašanja, ali gre za prvotno škodo, ki izhaja neposredno iz vzročnega dogodka in katere kraj nastanka bi lahko utemeljil pristojnost na podlagi člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, ali pa gre za poznejše škodljive posledice, ki ne morejo utemeljevati podelitve pristojnosti na podlagi te določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 5. julija 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, točka 31).
- 28 V zvezi s tem je Sodišče presodilo, da izraza „kraj, kjer je nastal škodni dogodek“ ni mogoče razlagati tako široko, da bi obsegal vsak kraj, kjer se lahko občutijo škodljive posledice dogodka, ki je povzročil škodo, ki pa je dejansko nastala na drugem kraju. Zato je pojasnilo, da tega pojma ni mogoče razlagati tako, da bi vključeval kraj, kjer naj bi oškodovanec po svojih navedbah utrpel premoženjsko škodo, ki je sledila iz prvotne škode, ki je nastala in ki jo je ta oseba utrpela v drugi državi (sodba z dne 5. julija 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 29 Sodišče je v zvezi s členom 5, točka 3, Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila spremenjena s poznejšimi konvencijami o pristopu novih držav članic k tej konvenciji, katerega besedilo ustreza besedilu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, še razsodilo, da škoda, ki je le posredna posledica škode, ki so jo prvotno utrpeli druge pravne osebe, ki so bile neposredne žrtve škode, ki je nastala v kraju, ki je bil različen od tistega, v katerem je posredna žrtev nato utrpela škodo, ne more biti podlaga za sodno pristojnost na podlagi te določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 11. januarja 1990, Dumez France in Tracoba, C-220/88, EU:C:1990:8, točki 14 in 22).
- 30 Kot je razvidno iz spisa, ki je na voljo Sodišču – in s pridržkom presoje dejstev, ki jo mora opraviti predložitveno sodišče – se škoda, ki jo navaja družba Tibor-Trans, kaže v povečanih stroških, nastalih zaradi umetno zvišanih cen tovornjakov kot posledica tajnih dogovorov, ki pomenijo enotno in trajajočo kršitev člena 101 PDEU, ki je učinkovala na ozemlju celotnega EGP med 17. januarjem 1997 in 18. januarjem 2011 ter pri kateri je bilo udeleženih petnajst mednarodnih proizvajalcev tovornjakov, med katerimi je bila tudi družba DAF Trucks. Iz navedenega spisa je tudi razvidno, da družba Tibor-Trans od udeležencev zadevnega omejevalnega sporazuma tovornjakov ni kupovala neposredno, saj so bili prvotno prodani madžarskim pooblaščenim prodajalcem avtomobilov, ki so zvišanje cen prenesli na končne uporabnike, kot je družba Tibor-Trans.
- 31 V zvezi z naravo zatrjevané škode je treba ugotoviti, da ta ni zgolj finančna posledica škode, ki bi jo lahko utrpeli neposredni kupci, kot so madžarski pooblašчени prodajalci avtomobilov, in ki bi lahko pomenila izgubo prodaje zaradi zvišanja cen. Nasprotno, škoda, zatrjevana v postopku v glavni stvari, je v glavnem posledica povečanih stroškov, nastalih zaradi umetno zvišanih cen, zaradi česar je očitno neposredna posledica kršitve člena 101 PDEU in torej pomeni neposredno škodo, ki načeloma omogoča utemeljiti pristojnost sodišč države članice, na ozemlju katere je nastala.
- 32 Kar zadeva kraj nastanka take škode, iz zadevnega sklepa izhaja, da je kršitev, ugotovljena v členu 101 PDEU, obsegala celoten EGP. Zato je povzročila izkrivljanje konkurence na tem trgu, katerega del je od 1. maja 2004 tudi Madžarska.

- 33 Kadar pa je trg, prizadet s protikonkurenčnim ravnanjem, v državi članici, na ozemlju katere naj bi domnevno nastala škoda, je treba šteti, da je kraj nastanka škode za uporabo člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 v tej državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 5. julija 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, točka 40).
- 34 Ta rešitev namreč ustreza ciljema bližine in predvidljivosti pravil konkurence, saj so na eni strani sodišča države članice, v kateri je prizadeti trg, najprimernejša za preučitev takih odškodninskih tožb, na drugi strani pa gospodarski subjekt, ki sodeluje pri protikonkurenčnih ravnanjih, lahko razumno pričakuje, da bo tožen pred sodišči kraja, kjer so bila s temi ravnanji izkrivljena pravila zdrave konkurence (glej v tem smislu sodbo z dne 5. julija 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, točka 40).
- 35 Kot je Komisija navedla v pisnem stališču in kot je bilo opozorjeno v točki 41 sodbe z dne 5. julija 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines (C-27/17, EU:C:2018:533), je taka določitev kraja nastanka škode v skladu z zahtevami skladnosti, navedenimi v uvodni izjavi 7 Uredbe (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti („Rim II“) (UL 2007, L 199, str. 40), saj je na podlagi člena 6(3)(a) te uredbe pravo, ki se uporablja v odškodninskih tožbah, vloženih zaradi omejevanja konkurence, pravo države, na katere trgu ima – ali bi lahko imela – taka omejitev učinek.
- 36 Glede drugih posebnih okoliščin, ki jih je navedlo predložitveno sodišče in ki so povezane s tem, da je družba Tibor-Trans delovala zoper eno samo podjetje od tistih, vpletenih v zadevno kršitev, pri katerem se ni neposredno oskrbovala, je treba ugotoviti, kot je to storila Komisija, da ima enotna in trajajoča kršitev konkurenčnega prava za posledico solidarno odgovornost njenih storilcev. Zato okoliščina, da je družba Tibor-Trans vložila tožbo izključno zoper enega od storilcev, pri katerem se ni neposredno oskrbovala, ne more izpodbiti ugotovitev iz točk od 31 do 33 te sodbe v zvezi s pravilom o pristojnosti iz člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012.
- 37 Glede na te preudarke je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da se v okviru tožbe za povrnitev škode, povzročene s kršitvijo na podlagi člena 101 PDEU, ki je med drugim posledica tajnih dogovorov o določitvi cen in zvišanju bruto cen tovornjakov, „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“, v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, nanaša na kraj trga, ki je bil s to kršitvijo prizadet, in sicer kraj, kjer so bile cene na trgu izkrivljene in na katerem naj bi oškodovancu nastala ta škoda, tudi če je tožba vložena zoper udeleženca zadevnega omejevalnega sporazuma, s katerim ta oškodovanec ni v pogodbenem razmerju.

Stroški

- 38 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da se v okviru tožbe za povrnitev škode, povzročene s kršitvijo na podlagi člena 101 PDEU, ki je med drugim posledica tajnih dogovorov o določitvi cen in zvišanju bruto cen tovornjakov, „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“, v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, nanaša na kraj trga, ki je bil s to kršitvijo prizadet, in sicer kraj, kjer so bile cene na trgu izkrivljene in na katerem naj bi oškodovancu nastala ta škoda, tudi če je tožba vložena zoper udeleženca zadevnega omejevalnega sporazuma, s katerim ta oškodovanec ni v pogodbenem razmerju.

Podpisi